

אורות השבת

גליון מס' 963

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

שבת הגדול

פרשת השבוע
מצורע

עורק אדרי עוזיאל הרב

דבר רב העיר שליט"א

נחית בחסדך (לשכת הנדול)

לקראת חג הפסח הבעל"ט ראווי שנותבו נבע מעת מידת החסד, שכן בזכות מידת מוגנות מקרים ומקרים שזו המורה לנו מה ישראל שפט בכל הכהילות לחילק מעות קומחה דפסחא" עבור עני העיר. וכן המורה לנו מה יסודו בהרירikoדש, וכבר בתלמוד הרושלמי (בבבאת בתרא א, ז) מובואר, שחביב כל אדם עשיר ששחה בעיר י"ב חדש לתרום עשרות חטים עבור עני העיר. וגם הוא עני, נתנים לו, עיי". וגם האור צורע (ח' סי' רינה) לאחר שתביא הירושלמי, כתוב: "מנוג הקהילות להشتית מס על הקhal לצורך חיטים ייינון בפסח לעניינים". ועיין להרב דרכיו ולכלות פסח או"ח סימן תכט אות א' שבביא ברברחים, וכן העלה בהלכותיו. ועל כן אמרתו להקדיש מאמר זה, לחיזוק במצוות הרבה שאותה גזירות ה' נזקן.

שנינו במדרש: «לא נגאלו ישראל ממצרים אלא בזכות מידת החסד, שנאמר נחית החסדך עמו זו נאלת' שמות טו, יט». וש' לתמוהה, הלא יציאת ישראל ממצרים כבר הובטחה לאברהם אבינו ע'יה בברית בין הבתרים: «ויאמר לאברהם ידוע לך גור יהיה רענן בארץ לא לך. ועבדום וענו אותו ארבע מאות שנה... ואחרי כן יצאו ברכוש גדול».

אתה ועוד, מדקדוק הלשון – לא נגאלו... אלא בזכות מידת החסד'」. שאל הי' ישראליים לנאלה ורכ מידת החסד היא זו שעמדו להם. ואכן אהבתה למד, שלא הי' ישראלי מוכן לארוחות, מכך בכוורת, עדין הי' ישראלי שקיים הרהוראה ראה, שם אחריו המכח העשירית – מכך בכוורת, עדין הי' ישראלי שקיים.

בנימן מ' שעריו טומאה והו טומאים בעבודותם כוכבים, וככאמור הכתוב שמות ה', ב' ו' מושכו וקחו לו לכם צאן ופירש ר' ש' (שם פסוק ז') : מושכו ידים מעבודות כוכבים וקחו לכם צאן של מצוה. וכן מוכח מדברי המלאכים במעבודת קריית ר' ראית להחציז את אלול ולהטבע את אלן, הלא הלו והללו עובדי עבדה זרה', הר לפניו שהיה שרשלן עד דרגה אחת של עבדה ראתה עם האומה השוטפה בייתר בעבודת אלילים. ואם אין לנו הלב מבשתותם, הייאק יש בכוח מידיה אחת של חסד, כדי לטהר מ' שעריו טומאה של עבדה זרה.

כברם לכשנובון בדברי ר伯תינו הזרוים בש"ס ובמדרשים על אודות מעלה מידת נראת שמידה זו היא כתיריס העומד בפני הPURנות, אפילו למי שאינו ראוי לכך אצד מושיו. וגם יושבי חושך וצלמות הנמצאים בדיטות התחנות, ימצאו בה קרש האצללה מסורות הזמן ומתקופות העתים. והרי לפניו מקצתם, אשר יש בצד השווה שביהם, יתנו למלמד על הילל רולו.

איאתא בתנא דבי אליהו רבה (פרק י): 'אין לך סס חיים למלך החומות אלא מידת הצדקה בלבד'. וכשה המשיך הנגר' מאמולנה בפירושו על הפסוק וצדקה תצלל ממות מששליל י (ב): 'צדקה לא די שהחיה טוביה בעצם, אלא גם מועילה יותר מכל דבר שתצליח מנותך ממות, ואין דבר שמוועיל בעולם יותר מוה.' ובעין זה ממש, מצינו להגן על בעל החופץ חיים בספרו הבahir אהבת חדס: 'וכחיהם שאנו וראים בעינינו שמידת הדין גוברת באחד בעולם מדי יום ויום, וכמה מהחולות ומיתות משונות וחסרון השפעה בעולם, עד שאין לך יום שאין קלתו מרובה מחבריו. כמה צריך להרבות בצדקה וחסד, אולי על ידי זה נזכה לכפות את כוח הדין, ויתמלא רחמים בעולם'. הרי לפניו מהני תרי צנורי דודחבא, שאין לך דבר בעולם שמוועיל לכפות את מידת הדין, יותר ממידת החсад.

כמויות צוננים על נפש עייפה הס בזה, דברי הגאון רבי חיים עוזר גורדזנסקי גאב"ד לילנא באחד מאגרותיו: 'העונג היותר גדול לי בחוי, למול חס לזרותי ולהיטיב במישחו'. ובהמשךתו מינו התבטה: 'לפניהם בימי עולם, היזמי סבר שהעיקר אצל אדם מומנו להרבות בחידושי תורה ולהחרב ספרים. ואלו עשנו נרא בעיניו חיבור ספרים ממשחק בשעשועים, לעומת הצורך לתמוך באקלמותו, יתומות ועתומים ותלמידי חכמים...'. האגדה מוסיפה אומנם一句: 'הרבנן קדשו ברוחו'.

המודרגה עד שוכות אבות וזכות אימהות מתומות לתפנויו, עדין יש תרופה למכתו ויש
תגבורת לאכזרותיו, בפועל אבדקה בוגרת הבחנה.

שבט הגדול והגאולה

"שבת הגדול" מבאר הרבי שהנס הגדול שנעשה בו קשור ליום "השבת" ו'גאולה השlimה'. פעה סירב להיענות לדרישת הבכורים לשלוח את בני ישראל, אף על פי שבשער המוכות נכנע והביע הסכמה לשחרר, וגם שאע"פ שבורוי מצרים היו מיעוט הם הרגו" שיזום ריבוא" מצרים שננמר למלכה מצרים בבעורין כי לעולם חסדו". החסר הוא "שבת" מלשון "שבתו" המזוקים מהעלם, דבר זה יקרה גם ב'גאולה' העתידה, כאשר "ונור זאב עם כבש" חיות הטרוף יתהפך לטוב ולא יזקן עוד. וכעין זה היה בשבת הגדול הפיכת החושך לאור שהbacורים אויבי ישראל הגנו על ישראל והרגו באבותיהם, כוחות הרע התגינסו לשורות הטוב ונעשה משותרי הקדושה. ומכאן הוראה לכל יהודי, שבבוא "שבת הגדול" ניתנים לו כוחות עליונים להפוך את הדבריםabolitionists של בלתי רצויים לטוב ולקדושה.

הרב עוזיאל אדרי

רבי המרכז הרפואי "סורוקה"
ויק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באור שבע

לוזה זמינים שבואי

לוח הזמנים מודיק לברא-שכע									
עליה הסחר בן סלמה וויליאם									
שנת קדש	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום
שנת קדש	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום	יום
16.4.22)	(15.4.22)	(14.4.22)	(13.4.22)	(12.4.22)	(11.4.22)	(10.4.22)			
4:51	4:52	4:53	4:55	4:56	4:57	4:59			
4:58	4:59	5:00	5:02	5:03	5:05	5:06			
6:17	6:18	6:19	6:20	6:21	6:22	6:23			
8:45	8:46	8:47	8:48	8:49	8:49	8:50			
9:25	9:25	9:26	9:27	9:27	9:28	9:29			
10:30	10:30	10:31	10:32	10:32	10:33	10:33			
12:41	12:41	12:41	12:41	12:42	12:42	12:42			
13:14	13:14	13:14	13:14	13:15	13:15	13:15			
18:06	18:05	18:05	18:04	18:04	18:03	18:03			
19:12	19:11	19:11	19:10	19:09	19:09	19:08			
19:28	19:27	19:26	19:26	19:25	19:24	19:24			

סמלני הדלקת הנרות

מוצרע	פרשת השבוע:
וערבה לה'	הפטורה:
18:47	כניסת השבת:
19:38	יציאת השבת:
20:25	רבגון הפס:

ברכת הלבנה
החל מזומאי שבת הגדול
סוף זמנה ליל בדיקת חמץ יום חמישי בערב כל הלילה

אורות הנסיבות

ועתה שא נא עיניך וראה, עד היקן מגיע כוח מידת החסד – לכוף את מידת הדין. וככה הם תוכין דברי המודרש שוחרת טוב על התהילים (פרק ל') שאלאברחים את מלכי צדק, במזה זכיותם לצאת מן התייה. אמר לו בצדקה שהיינו עושים עם הברhma והעופר, שלא היוינו ישנים כל הלילה ונונתנים להם את מזונותם. באוטה שעיה אמר אברחם, ומוה אלו אילולא שעשו צדקה עס הברhma היה עופר, לא היו יוצאים משם. אני אםஆ עשה עס בעני אדם שם בדומות וצלם של מלאכים, על אחת כמה וכמה שאנצל מן הפגעים, מד' יוטע אשלב בבר שבוי, עכט'ה. הרוי לפניו מפושט, שנח ובינוי לא היו ניצלים מפוגענות המבול, אילולא שעשו חס... עס החיה והברhma. ווש להתבונן נוראות, לא לא נח' איש דליק תמים היה בדורותוי, ובמשך מאה ועשרים שנה עורה את העס בתשובה כדי להציגים מהםבול, ועם כל זה הוא עצמוני נאלך בזכות מידת החסד. וכך זאת יש להשתומם על אברחם אבינו עיה, אשר הקים מפעל חס – יוטע אשלב, כדי ישאנצל מן הפגעים. וכי כל מעשיו הנשגבים ובכללם זיכוי הרבים אברחם מגיר את האנשים ושרה מגירות את הנשים, אין בהם די להציגו מן הפגעים, עד שביקש להסתופף מפני הגזע – בצלחה של מידת החסד. **ומקדמות** דנא שמעתי באומריהם לי, יסוד נפלא בשם המהרי'ל על אוזות מהות מידת החסד, אשר יש בו כדי לבאו תעלומה זו יחד עם כל האמור לעיל. וזה תוכן דבריו: הנה מידת החסד היא מאידתו של הקב"ה, ובה אנו מצוים לדבוק, כדורי הכתוב (דברים ג', ח) 'אחריו ה' אלוהיכם תלכו...' ואוטו תעבדו וכו' ותבדקו, ובגמ' סוטה ו'ד, א' דרש על פסוק זה: 'וכי אפשר לו לאדם להלך אחר השכינה, והלא כבר נאמר כי ה' אלוהיך אש אוכלה הוא. אלא להלך אחר מידותיו של הקב"ה, מוה הוא מליש ערומים אף אתה מלביש רומים...' ועל פי זה כתוב לחישד, מי שבדק במידת החסד, נמצא דבק בשכינה – והוא חלק אלהו ממש. ועל כן, גם אם חילילו נלכד ברשותו ואף פנה אל שטי' צב לחפש לו בורות שנברים ואלהרים אחרים, איתו בכל עבידי עובדה זהה, מפני שכבר דבק ה' וא בשכינה, עכט'ה 'ד' (בתוכסתו נוף). ודבררים מופלאים ונשבגים ממייננו. **וזה** לענ'ך עמק דברי בעל התומר דבורה (פ"א דיא הייא): 'חס לאברחים, הס המתנהגים בעולם לפנס משורת הדין על תקוף אף לא בדרך היושר, אלא נכנס עמהם לפנס מן היושר כמו שהם מתנהגים. והיינו חס לאברחים, הקב"ה מתנהג במידת החסד עס אוטם שהם אברחים בתנתנהות, עכ"ל. וHon חס דברי התנא דבי אליהו, הנזכרים לעיל: אין לך שם חיים למלאק המות אלא מידת הצדקה בלבד. ומכאן יסוד הגור'יא וחחפי חיים את קביעתם החודה: 'צדקה מועילה יותר מכל דבר...' ואין דבר שמוועיל בעולם יותר מזה'.

ומעתה שוב לא פילא, היאן היה בכוח מידת החסד לנאול את בני ישראל ממצרים, אף עלי פְּנֵי שובדי עבודה זורה היו אבותינו. וזה שאמרו: 'ילאנגעלא בני ישראל ממצרים אלא בזכות מידת החסד, שנאמר נהית בחסדך עס זו גאלת'. והיא זו שעמדה לנו ובוני להינצל, מפוגענות המבול. וגם נשוי דור הפלגה, היו ניצלים על ידה, אלו היו מצליחים להשלים את מזונותם. **ובזה** ייארו, מאמרום רבים הפוזרים בש"ס ובמדרשים על אוזות מעלה מידת החסד, אשר מקצתם נזכר לעיל.

פעם וראה עני ברכובות גואלה בירושלים, כשהוא לבוש באצטלה דרבנן מעיל חדש ומהודר. לשאלת חברי לפרש הלבוש המכובד, השיב להם: פש אוטה היגר'י' צדקה ראש ישיבת פורת יוסף יוסף ברחווב והעיר לי, מודיע הנני מסתובב ביום קר כל כך בלי מעיל. השבתי שאון לי מעיל, מיד רץ ראש הישיבה לבתיו פשט את מועלו ונתנו לי במתנה...!

מכור אמר אמר אמר אמר
הרב יהודה דרע'י
הרב הראשי וראב"ד בא-ר-שבע

"בר ה' בשמי אדם"

על"נ של המנוח היקר והחשוב

נדר קשרי ע"ה

בר מונס ז"ל

נלב"ע י"ג ניסן תש"ע
יה"ר שוכות לימוד התורה
תהייה לעילוי נשמתו

"נפשו בטוב תליין וזרעו ירש ארץ"

ת.ב.צ.ב.ה

הगעלת כלים

כמדי שע תקיים מבעג העגלת כלים ליבור הרוחב בלא תשולם שטנות העיר, בימים שני - חמישי, י"י ניסן (14.4.22 - 14.4.22) לפי היפירות דלהלן:

שעות	ימים	הפקות
14:00-18:00	יום שני (14.4.22)	שכונת רמתה, רוח' המהע ליד המקווה, רוח' המהע
14:00-18:00	יום שלישי (14.4.22)	שכונה ג' ליד המקווה, רוח' עלאלט
14:00-18:00	יום רביעי (12.4.22)	ליד מקווה שאל המלך מרוכ' חנוך האתומות "שבו בנים"
14:00-18:00	יום חמישי (12.4.22)	שכונת נחל עשן טל' המוקווה, רוח' זוד ואליהו 4
16:00-24:00	יום רביעי (13.4.22)	שכונת פלח 6 ליד בית הכנסת "זמר לאברהם"
15:00-20:00	יום חמישי (13.4.22)	שכונת צוחא ליד תלמוד תורה חביב' רוח' גנטמן
14:00-18:00	יום חמישי (14.4.22)	שכונת צפון ליד המקווה, רוח' שמעון בן שוח
15:00-24:00	יום חמישי (14.4.22)	קריות האבות ליד שיכון "בית יוסף"

נא להעפ
כמושע ובשעות
הנקודות

הוראות לבני הכלים

* און להשפט בכל 24 שעות קומ' העגלת.

* ש' לקות השב או הכל מל' ללון.

* כלם שלא ניתן לקובם כראוי, יעבור לבון כל בש' שיקול ועת המכשירים.

* ש' כלים שאין אפשרות לחכירים, וכן טעם להזח על המכשירים.

* כל חותם מכל סוג שהוא, לא וווער, שכן בני עדות המורה יי' להם בשיעירה.

* הווואה בבית, ולאשכנזים אין טועיל בהם הוועלה.

בדיקות חמץ

(לאור הנר)

יום חמישי בלילו, אור ל"ד בניסן (14.4.22)

מיד עם צאת הכוכבים בשעה 19:26

אחרי תפילה ערבית

תעניית בכוורות

יום שישי י"ד בניסן תשפ"ב (14.4.22)

בסעודה סיום מסכת בערב פסח
וכל המשתרף בסעודה רשות רשות לאכול
מהסעודה ובכך הוא פטור מהצום

גם השנה, לשכת רב העיר תעמיד לרשות בתיה הכנסתת
לטמידי חכמים שיטיימו מסכת אחר תפילה שחרית ביום זה,
אך ורק בתאיום מראש, עם לשכת הרב בטל: 08-6204007

סוף זמן אכילת חמץ

יום שישי י"ד ניסן תשפ"ב (15.4.22)

בשעה 10:01

סוף זמן שריפת חמץ

יום שישי י"ד ניסן תשפ"ב (15.4.22)

בשעה 11:20

אורות ההלכה

**תשובה הלכתית משלוחנו של מوطן המרא דארטרא
הנאהן הגדול רבי יהודא דרשי שליט"**

הלכות ליל הסדר

ש - מהו שיעור הeos - היוצאים בו ידי חותת ארבע כוסות, וכמה יין צריך לשנות ממן?

ת - שיעור הeos צריך להכיל לפחות שתי רבייעות. ואם קשה עליו מואד השותיה בשיעור זהה, ישתלה לפחות רביעות רוב רביעית (כ-44 גרם) בלבד שיאח זה רוב eos.

ש - האם צריך לשנות שיעור זה בבת אחת, או אפשר לשנות בסירוגין?

ת - יש לשנות שיעור זה בבת אחת ללא שישחה יותר מכדי שיעור רביעית, ואם שהה צרך לחזור ולשנות. אולם מי שהיין מזיקו או שנירום להפרעת המשך קיום הסדר, איןו צריך לחזור ולשנות.

ש - באלו מצוות של ליל הסדר צריכים להשבה?

ת - כל אכילה ושותיה של מצוה מלבד אכילת מורה, צריכים להיות בהשבה, והיינו, שני ביזנטים מצוה של "מושcia מצה", כוית מצה של "כווך", כוית מצה של "אפיקומן", ארבע כוסות של יין. ואם לא הסב או אפילו הסב לצד ימין, צריך לחזור בכלום. אולם אם קשה עליו לחזור ולאחר עוד מצה, בדיעבד יוצא ידי חובה באכילת כוית אחד של מצה בהשבה.

ש - האם יש מצוה להסביר גם בשאר השעודה?

ת - מצווה למכילה להסביר, גם בשאר אכילה ושותיה שבשעודה. ואם לא הסב בהם, פשוט שאיןו צריך לחזור על סעודתו.

ש - האם שאר בני הבית חייבים בהשבה?

ת - מעיקר הדין אינה פטורה מהשבה, אולם כבר פשט המנהג שגמנסים ושאר בני הבית מסבבים. כיון שככל הנשים בזמננו הן חשובות, וגם בעל הבית איינו מקפיד על כך. ועל כל פנים אשה שלא השבה, יצאה ידי חובה.

ש - האם מותר לקיים את ההשבה בחויר או צריך דוקא להישען על משענת?

ת - מצוות ההשבה צריכה להיות דוקא בדרך של משענת, והיינו שישען לצד שמאל על גבי כרים וכסתות וכדומה, אך המטה את צווארו לצד שמאל ונשען באוויר לאעשה כלום, ואיינו יוצא ידי חובה השבה.

ש - האם מותר לשנות משקאות קלים, אחר גמר הסדר?

ת - מותר לשנות משקאות שאיןו משקרים, כגון שתיה קלה או קפה ותה, ובכלל שיעשה כן כדי להמשיך בספר יציאת מצרים.

ש - מי שלא אמר עלה ויhoa בברכת המזון בלילה פשת, האם צריך לחזור ולברך?

ת - אף שבשאר ימי הפסקה אם שכח עלה ויhoa בברכת המזון, איןו לחזור ומברך. מכל מקום בלילה פשת, צריך לחזור ולברך.

ש - האם יוצאים ידי חובה סיוף יציאת מצרים בקריאת הגדה, או צריך להוסר עלה?

ת - מעיקר הדין יוצאים ידי חובה סיוף יציאת מצרים בקריאת הגדה, ובכלל שיקראנה בנהחת ובשםחה, ובינו המஸובים את הכתוב בה. אך כל הרמבה לטופר ביציאת מצרים הוי יה משובח, ולכן בסופו יציאת מצרים במדרשים ובפירושים נאים המושכים את לב כל המוסובים.

ש - האם מותר להפסיק בדבריו בעקבות קריאת הגדה?

ת - אסור להפסיק בדבריו בעקבות קריאת הגדה, אלא במקרים חריגים. כמו כן יש להחמיר, שלא לטלום כלום בשעת קריאת הגדה.

ש - מי שאין לו בנימ או נכדים, האם מצווה עליו לספר ביציאת מצרים?

ת - אמן עיקר מצוות סיוף יציאת מצרים, הוא לספר לבניו או לנכדי הקטנים, מכל מקום אפילו מי שאין לו בנימ או נכדים, יכולים עו שם המஸובים על שלוחה.

ש - האם נשים חייבות במצוות סיוף יציאת מצרים?

ת - גם נשים חייבות במצוות סיוף יציאת מצרים. אך יש אמורים שאין חיבות כלל מדרבנן, ועל כן ראוי שלא יוציאו ידי חובה את האנשים - החביבים מצווה זו מורתורה.

ש - האם יש להקפיד באכילת "מצה שמורה" וממצות "עובדות ייד", בכל ימי הפשת?

ת - יש שנגנו להחמיר שלא לאכול בכל ימי הפשת אלא רק "מצה שמורה", וכן ראוי לנוהג במקום האפשר. אך מעיקר הדין, אין להחמיר בזה אלא בלילה הסדר - בשיעורי המצה אשר יוצאים בהם ידי חובה. ולגביה ממצות "עובדות ייד", אמנים מעיקר הדין יש לסמן על המקילים במצוות מכונה, אך בלילה הסדר מוצה מן המובהר לצאת ידי חובה שעורי המצה - במצוות "עובדות ייד".

ש - מהו שיעור "כזית", וכמה כזיות מצה חייבים בלילה הסדר?

ת - שיעור כזית נחלקו בו רבותינו. יש אמורים שהוא שליש ביצה (כ-19 גרם) ויש אמורים שהוא חצי ביצה (כ-29 גרם).

וכיוון שאכילת מצה בלילה היא מהתורה, צריך לנוהג כדעת המכחים. ולגביה כמות הכותיות שיש לאכול בלילה פשת:
צריך לאכול שני כזיות מצה ב"מושcia מצה", וכזית מצה ב"כווך", וכזית מצה ב"אפיקומן". נמצא סך הכל ארבעה כזיות מצה, שחמים כ-116 גרם.ומי שאון בכוחו לאכול שני כזיות ב"מושcia מצה", יכול רק כוית אחד, ונמצא אוכל סך הכל שלושה כזיות. ואם אין בכוחו לאכול אלא שני כזיות מצה, יקח כוית אחד ב"מושcia מצה" וכזית שני ב"אפיקומן". והוללה או זקן שאינו יכול לאכול אפיקומן כוית אחד, יקח ב"מושcia מצה" שיעור שליש ביצה (כ-19 גרם) וירבן "המושcia מצה", אך לא יברך "על אכילת מצה".

ומי שאכילת מצה עלולה לרום לו לחולי או למשכב, ואין צורך לומר במקום חשש סכנה, הרי זה פטור לנגרוי מאכילת מצה, ושאי להחמיר על עצמו.

ש - מי שמעבבו הכלכלי דחוק, מהו שיעור "המצוות שמורות"?

ת - רצוי מעד שלא יפחח משיעור ארבעה כזיות של מצה שמורה - עבדות ייד, והיוצאים בהם ידי חובה "מושcia מצה" "כווך" "צפן". ואם אין בידו, יקח לפחות שני כזיות - אחד ל"מושcia מצה" ואחד ל"אפיקומן". ואם גם זה אין בידו, יקח לפחות כוית אחד ל"מושcia מצה", שכן חיבת מהתורה באכילת כוית מצה בלילה פשת.

ש - שני כזיות מצה שחייב אדם לאכול ב"מושcia מצה" - תון כדי שיעור אכילת פרט, מהו שיעור זה?

ת - אם יש בכוחו לאכול כל כוית תון ארבע דקotas (זהיינו 8 דקotas לשני הכותיות), הרי זה יצא ידי חובה כל הדעות. אך מעיקר הדין, יש להתир עד שבע וחצי דקotas כל כוית (זהיינו 15 דקotas לשני הכותיות).

ש - האם נשים חייבות בכל מצוות ליל הסדר?

ת - נשים חייבות בכל מצוות של ליל הסדר, ובכלל זה אכילת מצה ומרור ושתיית ארבע כוסות בינוין, יכירות מצרים.

ש - האם יוצאים ידי חובה ארבע כוסות בין לבן?

ת - יש להחמיר לצאת ידי חובה ארבע כוסות בין אדום ולא בין לבן. אך אם אין בידו אין אדום, יקח אין לבן.

ש - האם יוצאים ידי חובה ארבע כוסות במיין ענבים?

ת - ראוי להחמיר לצאת ידי חובה ארבע כוסות בין, ולא במיצ' ענבים. אולם אם שתתיית היין קשה עליו, יקח מיצ' ענבים. ועל כל פנים, יכול מהוין עם מיצ' ענבים, ובכלל שישאר בו טעם של אין.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עבור
הר"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את תפילהותינו.

